Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maass), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei luni 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulu pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtu și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 116. Brașovŭ, Joĭ, 26 Maiu (7 Iunie) 1888.

Brașovŭ, 25 Maiu st. v. 1888.

Alaltă-erĭ a ținutŭ generalulŭ Boulanger prima sa vorbire în camera francesă. Vorbele lui au produsŭ o turburare ne maĭ pomenită în cameră. Mai la fiăcare frasă, ce o pronunța séu o cetea din manuscriptulŭ sĕu, generalulŭ era întreruptŭ de republicanii din centru și din stânga, și chiar de pe banca miniștrilorŭ. Monarchiștii din drépta observau o binevoitóre tăcere și din când în când numai, săriau în ajutorulŭ lui Boulanger, contra republicanilorŭ, carĭ mereu ilŭ întrerupeau.

Limbagiulŭ de care s'a folositŭ generalulŭ a fostŭ în adevĕrŭ straniu și provocătorŭ. Boulanger atacà chiar dela începutŭ cu vizirulŭ deschisŭ guvernulŭ, republica și instituțiunile ei, și se presentà astfeliu înaintea parlamentului în totă golătatea unui aspirantŭ la dictatură.

Boulanger a trebuitŭ sĕ prevédă, că provocările și atacurile sale, neobicĭnuite în discusiunile parlamentare, vorŭ produce mare nemulțămire și turburare în cameră. Dér se vede, că acesta a fostŭ scopulŭ lui și că a voitŭ sĕ vorbéscă mai multŭ pentru massele de pe stradă, decâtŭ pentru cei din parlamentŭ. „Vorbesce generale“, — i dise unulŭ din credinciosii sĕi, după o lungă întrerupere sgomotósă din partea republicanilorŭ, — „vorbesce, căcĭ nu pentru cameră, ci pentru țéră vorbescĭ!“

Sgomotulŭ isbucnì îndată la începutŭ, când Boulanger, cerêndŭ urgența pentru revisuirea constituției, accentuà manifestările alegĕtorilorŭ, făcute „pe numele lui“ și „mișcarea“, ce au produs'o ele în țéră.

Francia, — dise Boulanger, — nu se bucură de siguranța de care are lipsă și pretinde unŭ nou regimŭ. Republica sĕ nu fiă proprietatea nimĕrui, ci sĕ fiă a tuturorŭ: toțĭ Francesii au dreptŭ asupra guvernului. Alegerile pe numele lui suntŭ unŭ protestŭ în contra stărilorŭ actuale de nesuferitŭ. Plângerile departamentelorŭ formeză unŭ penibilŭ contrastŭ față cu inerția parlamentului. (Proteste sgomotose în stânga.) Eu sunt interpretul voinței poporului. (Vocĭ: ești unŭ soldatŭ nedisciplinatŭ!). Trebue sĕ înceteze resistența parlamentului în contra voinței poporului. Sufragiulŭ universalŭ va decide în curêndŭ.

De aicĭ încolo atacurile lui Boulanger au mersŭ totŭ crescêndŭ și în aceeașĭ mĕsură crescea și iritațiunea republicanilorŭ și sgomotulŭ protestărilorŭ lorŭ. Pe miniștrii i-a numitŭ generalulŭ: „agențĭ servilĭ ai coalițiunilorŭ din cameră, carĭ nu potŭ avé o politică durabilă“.

Francia, — esclamà elŭ — s'a scârbitŭ de regimulŭ de corupțiă și minciună, căruia trebue sĕ-i facemŭ finitŭ schimbându-i temeliile. Sĕ mai aibă republica unŭ președinte? (vocĭ: aha!) Câtŭ pentru mine așĭ fi pentru cassarea presidenției. (Rîsete în centru și în stânga) Constituția actuală face din președinte unŭ omŭ netrebnicŭ (sgomotose și prelungite proteste) Ea trebue revisuită pentru ca Francia sĕ capete unŭ guvernŭ regulatŭ și tare. Senatulŭ nu-i bunŭ de nimicŭ, elŭ póte sĕ dispară. O Francia tare ar puté sĕ aibă raporturĭ sigure și durabile cu puterile străine și ar afla în sine însășĭ garanția păcii. O constituantă trebue sĕ se conchieme și camera sĕ se disolve. Propune decĭ: revisuirea constituției.

Ministrulŭ-președinte Floquet în respunsulŭ sĕu a caracterisatŭ procederea generalului Boulanger, dicêndŭ că a voitŭ sĕ aducă pe tribună unŭ „manifestŭ“ și sĕ arate astfelŭ alegĕtorilorŭ sĕi că nu este „unŭ leneșŭ de dictatorŭ“.

„Nu sciu“, adause ministrulŭ, „cu ce dreptŭ pórtă Boulanger unŭ limbagiu atâtŭ de îngâmfatŭ contra camerei (aplause) ca unŭ Bonaparte, care se reîntórce dela victoriile sale; nu sciu cum vine sĕ învețe patriotismŭ pe oficerĭ, generalĭ, carĭ suntŭ credinciosĭ disciplinei lorŭ. (Aplause demonstrative).“

Este clarŭ, că generalulŭ Boulanger n'a avutŭ norocŭ cu prima sa vorbire. Ea a făcutŭ fiasco în parlamentŭ. Acésta o constată tóte foile republicane. Marea întrebare este numai, ce efectŭ va avé ea asupra masselorŭ din țéră, carĭ în mare parte se închinŭ orbișŭ aspirantului la dictatură. Imprejurarea că camera a decisŭ sĕ afișeze în totă țera discursulŭ lui Floquet, denotă mare temere de influința lui Boulanger asupra alegĕtorilorŭ din departamente. Republica va avé încă grele lupte cu boulangiștii.

Tisza și Kalnoky.

Se crede că d-lŭ Tisza va rĕspunde astădĭ în modŭ mulcomitorŭ la interpelările, ce i le-au adresatŭ d-nii Apponyi, Pagmandy și Ugron, cu privire la vorbirea sa asupra esposiției din Parisŭ.

Textulu părții aceleia a rĕspunsului, care se referă la discursulŭ ministrului *Goblet* și la raporturile monarchiei cu Francia se crede, că va fi cetitŭ de d-lŭ Tisza, pentru că acéstă parte s'a stabilitŭ în ministeriulŭ de esterne din Viena.

Cercurile conducĕtóre din Viena dorescŭ ca ministrulŭ-președinte ungurescŭ sĕ nu mai dea deslușirĭ în cestiunile, carĭ privescŭ *politica esternă*, decâtŭ numai *după ce îșĭ va fi luatŭ mai înainte informațiunĭ*, mai alesŭ după ce vorbirea din urmă a lui Tisza privitore la esposiția din Parisŭ a adusŭ cu sine mai multe *neplăcerĭ*, decâtŭ s'ar fi credutŭ. Numai intervenirei energice a contelui Kalnoky este a se mulțămi, că s'a evitatŭ unŭ conflictŭ seriosŭ diplomaticŭ.

Studențĭ valachĭ aliațĭ contra Maghiarilorŭ.

Sub titlulŭ acesta cetimŭ în „Egyetértés“ dela 4 Iunie n. următórele:

„Din Șemnițŭ ni se comunică surprindĕtórea scire, că la academia de mine și forestieriă de acolo, tinerimea valachă îșĭ manifestă nepatriotismulŭ sĕu prin uneltirĭ contra Maghiarilorŭ și că între ei se află o adevĕrată alianță-valahă secretă provedută cu președinte, cassarŭ, notarŭ etc.

„Cu câțĭ-va anĭ înainte de asta profesorii dela academiă au luatŭ de veste, că între studențĭ s'a pusŭ în lucrare o astfelŭ de agitațiă valahă, dér n'au datŭ lucrului o importanță mai mare, pentru că atuncĭ lĭ-a succesŭ a împedeca ca periculŭ sĕ ia dimensiunĭ mai marĭ, așa că câtva timpŭ agitatorii valahĭ n'au datŭ semne de viéță.“

„Anulŭ acesta însĕ din nou se pornì mișcarea ce fusese sufocată și tinerimea maghiară a sciutŭ, că agitatorii s'au obicĭnuitŭ a-șĭ ține sub pretextulŭ unorŭ banchete adunările lorŭ, în carĭ continuau o acțiune sistematică de subminare contra Maghiarimei. Țineau vorbirĭ agitatóre în limba valahă; unŭ studentŭ valahŭ striga astfelŭ la finea vorbirei sale: „Pănă când sĕ mai suferimŭ sclăvia Maghiarilorŭ? Incă n'a sositŭ timpulŭ, ca sĕ putemŭ sdrobi lanțurile sclăviei?“

„Studenții maghiarĭ au sciutŭ încă mai de multŭ despre aceste întrunirĭ, dér senatulŭ academicŭ nu s'a amestecatŭ în lucru, până când în fine au făcutu arătare la polițiă, în urma căreia s'a făcutŭ perchisițiă la agitatorii valahĭ prin care s'a descoperitŭ, ce feliu de alianță este aceea, care până acum ca o buruiană a crescutŭ neconturbată în Șemnițŭ.“

„Se crede, că pe lângă tinerĭ se află ascunșĭ nisce agitatorĭ necunoscuțĭ, carĭ au organisatŭ întréga alianță antipatriotică. Poliția a așternutŭ protocólele de investigațiune la direcțiunea academiei, care în cerculŭ activității sale de asemenea va face pașii necesarĭ contra agitatorilorŭ valahĭ.“

Nimicŭ mai naturalŭ decâtŭ aceea, că studenții românĭ dela Academia din Șemnițŭ sémtŭ trebuința de a se întruni spre a'șĭ cultiva în liniște limba și sentimentele lorŭ românescĭ. A face acésta însĕ trece de celŭ mai mare pĕcatŭ înaintea șoviniștilorŭ turbațĭ maghiarĭ, carĭ îșĭ vĕdŭ periclitate scopurile de maghiarisare. De aicĭ isvorescŭ apoi scorniturile rĕutăciose despre o conjurațiă etc. a tinerilorŭ românĭ. Suntemŭ si-

---

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

SCRISORĬ DIN VAȚU.

I.

19 (31) Maiu 1888.

La 25 Maiu n. sĕ fiu în Vațŭ!

Așa era scrisŭ în teșchereaua unguréscă ce mĭ-o dete procuratura din Brașovŭ, dreptŭ pașaportŭ pentru Vațŭ, și în care'mĭ descrise cu deamĕruntulŭ esteriorulŭ, adecă, sĕ nu spunŭ neadevĕrŭ, și ceva din interiorŭ: dinții din gură, că adecă suntŭ dreptĭ și nu strîmbĭ; bagŭ semă ca nu cumva altcineva sĕ se bucure de *favórea* de a fi patru lunĭ și mai bine óspele Vațului. Ceva totŭ nu mi-s'a pututŭ numi în teșcherea: musca, adecă bărbișorulŭ, nesciindŭ nicĭ unulŭ, din câțĭ se aflau în procuratură când se plăsmuia teșchereaua, cum se numesce în ungouresce. Unŭ nou punctŭ d'a se lua în programulŭ desbaterilorŭ și lucrărilorŭ Academiei unguresci.

Dina de 25 Maiu se apropia cu pașĭ grăbițĭ, pare că mĕ doria Vațu, fără sĕ aibă fericirea dea-lŭ dori și eu.

'Mĭ împachetai urdubelele și le trimesei înainte cu trenulŭ de *mare vitesă*, pentru ca sĕ ajungă cu trei dile în urma mea; ér catrafusele le oprii sĕ le iau cu mine.

Douĕ dile mai erau pănă la *dina Vațului*, care cădea Vinerea, di de postŭ, dér cu norocŭ.

'Mĭ luai rĕmasŭ bunŭ dela nevastă și dela fetițe, dintre care cea mică întreba mereu pe soru-sa, că de ce plânge. Nu scia mititica, că mai bine de patru lunĭ de dile nu mĕ va mai vede și că multe se potŭ întempla în patru lunĭ. Ce fericită! îmĭ gândiamŭ, căutândŭ s'o liniștescŭ, ca nu cumva sĕ 'ncépă și ea sĕ plângă, orĭ, mai bine disŭ, sĕ țină isonulŭ, căcĭ biata fată ar fi plânsŭ de n'ai fi putut'o opri, fără sĕ scie de ce plânge, ci ec'așa, fiindcă plângea soru-sa.

'Mĭ luai rĕmasŭ bunŭ și dela părințĭ și rude, dela câțĭ amicĭ și cunoscuțĭ me putură întélni, cum e obiceiulŭ când facĭ o călĕtoria lungă și îndelungată; nu uitai nicĭ pe acei vecinĭ și cunoscuțĭ, carĭ, deși neromânĭ, așteptau sĕ'mĭ ureze drumŭ bunŭ și întórcere sănĕtósă, fiind-că aflaseră și ei, că din *grația* ocârmuirii sunt însărcinatŭ cu *importanta misiune* de a merg, în contulŭ visteriei pungii mele, la *Vațŭ*, cea mai înaltă espresiune a *libertății de pressă* la noi, pentru ca, după-ce timpŭ de patru lunĭ, și câteva dile pe déasupra, mĕ voiu convinge în fiecare di despre *liberalismulŭ* ocârmuirii, întorcêndu-mĕ acasă sĕ astupŭ gurile *rele*, *bârfitore* și *nepatriotice*.

Isprăvindŭ cu cei de acasă și cu cei dinprejurulu casii, îmĭ luai catrafusele în birje și plecai la gară.

Aci m'așteptau numeroșĭ amicĭ și cunoscuțĭ, avêndu'șĭ și dătătorulŭ de viéță sexŭ representanta sa, pentru ca sĕ'mĭ strîngă cu căldură mâna și se'mĭ dea a ințelege, că nu voiu fi singurŭ nicĭ pe drumŭ, nicĭ la Vațŭ, spiritulŭ lorŭ fiindŭ nedespărțitŭ de mine până la culesulŭ viilorŭ, când espiră terminulŭ *liberalicescei* mele misiunĭ.

Și bine și ințelepțesce au făcutŭ amicii și cunoscuții mei brașovenĭ, când s'au gânditŭ sĕ dea acéstă dovadă de *patrioticéscă recunoscință* către *frații patrioțĭ* dela ocârmuire, către *fratele patriotŭ* din Tĕrgu-Mureșului și către *frații patrioțĭ* clușienĭ, carĭ nu crută nicĭ o *jertfă* pentru a da câtŭ mai mare avêntŭ de desvoltare *liberalei* instituțiunĭ a *Vațului*, în interesulŭ *netăgăduitei* libertățĭ de pressă.

Dér cu deosebire *patrioticesce* au lucratŭ amicii și cunoscuții mei brașovenĭ, când au luatŭ *potriotica* hotărîre, d'a mĕ însoți numai cu spiritulŭ lorŭ, rĕmânêndŭ cu trupulŭ în Brașovŭ, pentru că au crutatŭ și au scutitŭ pe *frații patrioțĭ* clușienĭ de amara durere, de care li s'arŭ fi cuprinsŭ sufletulŭ, atâtŭ de devotatŭ Vațului, la vestea, că acéstă reședință a *sanctuarului* libertății de pressă e în periculŭ d'a se *despatriotisa*, adecă d'a se valahisa chiar sub ochii ocârmuirii, pe când acum rĕmâne curatŭ și neaoșŭ alŭ

gurĭ, că şi cercetarea pusă la cale contra lorŭ se va termina, ca tóte celelalte, c'unŭ blamagiu alŭ şoviniştilorŭ, carĭ, în mânia fóiei apponyiste, suntŭ încă tarĭ şi marĭ şi în deplină activitate.

Naţionalitatea.

Ḑiarulŭ Slovenilorŭ „Edinost" din Triest dela 24 Maiu scrie următórele despre naţionalitate:

„Ceea ce e ochiulŭ pentru omŭ, e naţionalitatea pentru unŭ poporŭ. Acestŭ faptŭ, care nu se póte combate, sĕ fiă evanghelia naţională a fiăcărui Slovenŭ. Naţionalitatea formézà pentru fiăcare poporŭ unŭ tesaurŭ atâtŭ de preţiosŭ, încâtŭ nu se póte suplini prin nimicŭ alta în lumea acésta. Astăḑĭ, când mai pretutindenea se închină ómenii la viţei de aurŭ, când materialismulŭ celŭ rece ca ghiaţa ţine strînsŭ tótă omenimea cu mâna sa osósă, astăḑĭ e mai de lipsă ca orĭ când de a combate teoriile acelea carĭ stau în contradicere cu adevĕrulŭ fundamentalŭ de mai susŭ".

„Sĕ grijimŭ, ca sĕ nu ne amăgéscă prorocii mincinoşĭ, carĭ predică indiferentismulŭ şi cosmopolitismulŭ naţionalŭ. Cosmopolitismulŭ în ḑiua de aḑĭ e o curată absurditate. In ḑiua de aḑĭ la spatele cosmopolitismului sĕ ascunde egoismulŭ celŭ mai crasŭ atâtŭ alŭ persónelorŭ singuratice, câtŭ şi alŭ popórelorŭ întregĭ. Celŭ ce predică unui poporŭ cosmopolitismulŭ, acela este duşmanulŭ lui, acela duce poporulŭ sĕu la perdere morală şi materială. Avantage materiale, carĭ ni le-arŭ da cineva bucurosŭ, ca despăgubire pentru naţionalitatea nóstră, arŭ fi pentru noi unŭ darŭ adevĕratŭ alŭ Danaidelorŭ. Cine suntŭ acei ómenĭ, carĭ propagă între noi aceste învĕţăturĭ mincinóse? Suntŭ egoiştĭ, carĭ prin acelea îşĭ află avantagele lorŭ personale, décă suntŭ şi adversarii noştri înşişĭ, carĭ *voescŭ sĕ accelereze în modulŭ acesta perirea nóstră propriă în favórea naţionalităţei lorŭ*".

„Décă voimŭ sĕ păstrămŭ naţionalitatea nóstră, nu e de ajunsŭ, ca sĕ ne mărginimŭ numai la conservarea limbei nóstre şi a sfintelorŭ ei drepturĭ. Mai suntŭ încă şi alte însuşirĭ, carĭ sĕ le luămŭ în consideraţiune ca părţĭ ale naţionalităţii nóstre. Limba, obiceiurĭ, datine, tótă viéţa şi tótă cugetarea poporului, vederile sale tóte, acestea se ţinŭ de naţionalitate. Unŭ poporŭ, care nu şi-a păstratŭ din naţionalitatea sa nimicŭ alta decâtŭ numai limba, se asémĕnă cu unŭ mormêntŭ spoitŭ. Lupta pentru apĕrarea naţionalităţei sĕ se estindă peste tóte părţile, ce constituescŭ naţionalitatea unui poporŭ"!

Culorile negru-galbenŭ.

„*Pécsi Figyelő*" scrie următórele:

„Negru-galbenulŭ, acéstă colóre nu tocmai plăcută în Ungaria, ne'ncetatŭ turbură vocea moderată a Maghiarului. Acum icĭ, acum colo, se insultă din causa acestei colorĭ tricolorulŭ naţionalŭ; abia se vindecă ranele naţiunei şi étă că o ajunge nouĕ loviturĭ de pumnalŭ. In adevĕrŭ, nu e mirare décă Maghiarul se simte amărîtŭ din causa acesta.

Aştăḑĭ chiar şi asupra bietului honvedŭ reposatŭ aşternŭ postavŭ negrugalbenŭ. In sĕptĕmânile trecute sicriulŭ honvediḑilorŭ rĕposaţĭ în bólă de gâtŭ, pentru ca aceştia nici în mormêntŭ sĕ nu se pótă odihni în pace, sicriulŭ lorŭ fiindŭ pusŭ pe carulŭ funebru, ilŭ acoperiră cu postavŭ negru-galbenŭ."

SCIRILE ḐILEI.

„Kolozsvar" dela 2 Iunie vorbesce despre o şcólă ungurescă de statŭ, care îşĭ „împlinesce bine misiunea sa faţă cu naţionalităţile". Şcóla acésta se află în *Bandulŭ de Câmpiă*, unde, ḑice „K-r.", elementele străine au înghiţitŭ mulţĭ Maghiarĭ. La esamenulŭ bine reuşitŭ din anulŭ acesta, 'i se comunică aceluiaşŭ ḑiarŭ, că arŭ fi fostŭ de faţă aprópe la 200 de elevĭ ai numitei şcóle.—Décă n'amŭ crede că-i minciună, ar merita sĕ dămŭ acestei împrejurărĭ o deosebită atenţiune, căcĭ ce „misiune" póte sĕ aibă o şcólă ungurescă într'o comună românéscă ca Bandulŭ, şi de unde şi-a putută înciripi şcóla acésta 200 de *elevĭ* după ce în întregŭ Bandulŭ nu credemŭ sĕ se afle 200 de Ungurĭ cu Evrei cu totŭ?! Românii din părţile acele sĕ fiă cu mare atenţiune asupra „misiunei", ce o are şcóla „patriotică" faţă cu ei!

* *

„Egyetertes" s'a supĕratŭ focŭ pe d-lŭ Coriolanŭ *Bredicéanu*, din causă că acesta în adunarea comitatensă a comitatului Caraşŭ-Severinŭ a „cutezatŭ" a protesta în contra foii „patriotice" „Krassó-Szörényi Lapok", cerêndu ca în unŭ comitatŭ ca acesta, *fóia oficială a comitatului sĕ fiă românéscă*. „E.-s." aducêndŭ acéstă scire ḑice, că a fostŭ luiduitŭ d-lŭ Brediceanu, ér fişpanulŭ Jakabbfy Imre nu i-a datŭ voiă sĕ mai vorbéscă în adunare. Şi în faţa unorŭ asemenĭ despotice violărĭ a libertăţii cuvêntului şi desconsiderărĭ a drepturilorŭ poporului, fóia lui Apponyi „Budap. Tagbl." mai are obrazŭ sĕ susţină, că Ungurii s'au lăpĕdatŭ de şovinismŭ.

*

Nisce desertorĭ ungurĭ au fostŭ arestaţĭ în Câmpu-Lungŭ şi, aduşĭ în Bucurescĭ, ei au declaratŭ, dice „Democr.", la interogatoriulŭ ce li s'a luatŭ, că au fugitŭ din causa relelorŭ tratamente ce au suferitŭ şi că nu vrću de locŭ sĕ se întórcă în ţéra lorŭ, preferindŭ mórtea de o miie de orĭ.

* *

In ţinutulŭ *Macăului* din Ungaria s'a descoperitŭ în sĕmĕnăturile de tómnă o *specie de omidă*, necunoscută până acum. Cu câtŭ s'a îndulcitŭ temperatura, cu atâtŭ mai numeroşĭ au apărutŭ aceştĭ vermĭ stricăcioşĭ. Ei nimicescŭ sĕmĕnăturile totalŭ, mâncândŭ paiulŭ cerealelorŭ. Omiḑile pĕtrundŭ în pămêntŭ, mai alesŭ unde se sfărîmă próspĕtŭ, până la trei policarĭ adêncime, şi nóptea se tĕrescŭ pe sĕmĕnătură în susŭ, ca sĕ o distrugă. In Macău, în urma acestei rele apariţiunĭ, prospectele pentru secerişŭ suntŭ fórte posomorîte. Unŭ economŭ a trimisŭ ministrului ungurescŭ de agricultură mai multe omiḑĭ de acelŭ soiu, cu o mică cantitate de sĕmĕnăturĭ distruse, spre a fi studiate.

* *

Ni se scrie din Sibiiu: Familia neuitatului *Iacobŭ Bologa* a primitŭ cu ocasiunea înmormêntării vr'o 85 de telegrame şi adrese de condolenţe între carĭ dela Esc. Sa Metrop. Romanulŭ, dela Episcopii Popazu, şi Meţianŭ, dela d-nii Alex. şi Eug. Mocsonyi, George Popŭ (Băsescĭ) Dr. Ioanŭ Raţiu etc. etc. apoi dela diferitele societăţĭ şi reuniunĭ române, institute de creditŭ ş. a. şi dela o mulţime de amicĭ şi stimătorĭ ai rĕposatului.

* *

Muscele columbace în comitatulŭ *Aradului* de multă vreme inspiră marĭ îngrijirĭ economilorŭ. Cu deosebire în ţinutulŭ dintre Aradŭ şi Paulis mulţimea muscelorŭ e nespusŭ de mare şi se arată mai vĕrtosŭ în órele de dimineţă. Suntŭ 2 sĕptĕmânĭ acum de când locuitorii nu cutéză a-şĭ trimite vitele la păşune în părţile acelea din causa lorŭ. In comitatulŭ *Torontalŭ*, unde asemenea s'au ivitŭ musce columbace în numĕrŭ înspăimântătorŭ, acum parte din ele au dispărutŭ; din ţinutulŭ Zsombolya au dispărutŭ cu totulŭ. Amintimŭ totodata, că în comuna N. Kövercse, locuitorii aţîţară focŭ cu scopulŭ ca sĕ alunge muscele columbace. Vêntulŭ însĕ lua foculŭ şi-lŭ duse pe coperişele caselorŭ bieţilorŭ ómenĭ, pricinuindŭ unŭ incendiu mare, care a prefăcutŭ în cenuşă mai multe case.

*

Representaţiunile festive „*Luther*" în Sibiiu au fostŭ cercetate de-o mulţime de óspeţĭ din tóte ţinuturile săsescĭ ale Ardealului. Până acuma s'au datŭ ḑece representaţiunĭ cu concursulŭ artiştilorŭ germanĭ Dr. *Devrient* şi d-şóra *Kuhlmann*, carĭ au jucatŭ rolulŭ lui „Luther" şi „Käthe", şi cărora li se făcură deosebite ovaţiunĭ.

* *

Procesulŭ *colonelului Maicană* se va judeca de către consiliulŭ de rĕsboiu din Galaţĭ Vinerea viitóre. Consiliulŭ de rĕsboiu va fi presidatŭ de către d. generalŭ Dunca.

* *

Curtea cu juraţĭ din *Severinŭ* va judeca în prima sesiune din Iunie procesulŭ mai multorŭ funcţionarĭ de acolo, acusaţĭ că *au falsificatŭ bilete de câte 20 lei.*

* *

Poliţia din Londra, se ḑice, a avisatŭ poliţia din Berlinŭ, că o societate secretă a trimisŭ la Berlinŭ doi mecanicĭ, cu ordinulŭ ca *sĕ omóre pe prinţulŭ Bismark* şi pe *prinţulŭ de corónă Wilhelm* cu maşine infernale.

* *

Sâmbătă în 9 Iunie st. n. va fi a doua petrecere cu *dare la semnŭ* a domnilorŭ oficerĭ ai garnisónei nóstre în casa societăţii de dare la semnŭ de sub Tâmpa. Onoraţii domnĭ şi dómne, carĭ au primitŭ invitaţii la petrecerile oficerescĭ de astă érnă, vorŭ fi bine primiţĭ.

Corespondenţa „Gazetei Transilvaniei."

Valea Bârgăului, finea lui Maiu 1888.

Unŭ esamenŭ la satŭ. Reîntórcerea Ciangăilorŭ.

In 25 Maiu s'a ţinutŭ cu elevii dela şcóla confes. din Borgo-Tiha esamenulŭ de vĕră sub preşedinţa d-lui vicariu din Năsĕudŭ Gregoriu Moisilŭ. Óspeţii presenţĭ au fostŭ tare puţinĭ, vre-o câţiva inteligenţĭ şi vre-o doi representanţĭ din senatulŭ confes. Acésta a provenitŭ érăşi din causa nepublicărei mai de timpuriu a timpului în care avea sĕ se ţină esamenulŭ; de aci îţĭ vine sĕ concluḑĭ, că astăḑĭ puţinŭ pondŭ se pune la noi pe astfelŭ de lucrurĭ...

Impregiurarea, că ḑiua ţinerei esamenului s'a strămutatŭ, nu póte fi scusă, că n'a fostŭ de faţă celŭ puţinŭ maioritatea membrilorŭ senatului scolasticŭ, décă nu şi numeroşĭ membri din poporŭ, căcĭ precum în alte afacerĭ de mai puţinŭ interesŭ se póte întruni senatulŭ şcolasticŭ în timpŭ de câteva ore, totŭ aşa s'ar fi putută face acésta şi acum în vreme de 24 de óre, décă nu mai bine.

Ce se ţine de esamenŭ, în genere luândŭ a fostŭ mulţămitorŭ în ambele clase, în specialŭ însĕ în prima clasă, care altmintrelea, în detrimentulŭ recrinţelorŭ didactice, constă numai din unŭ despărţĕmêntŭ, pe când clasa a 2-a consta din 5 despărţĕminte.

In ceea ce privesce cetitulŭ din limba maternă, s'ar fi aşteptatŭ şi cu totŭ dreptulŭ — mai multŭ progresŭ. Sĕ sperămŭ însĕ, că aceste erorĭ se vorŭ mai îndrepta pe viitorŭ!

De vre-o câteva sĕptĕmânĭ mai pe fiăcare ḑi întâlnescĭ trecêndŭ pe pasulŭ Bârgăului înspre Bucovina numeróse familii de Ciangăi, ce părăsescŭ ţéra făgăduinţei, Canaanulŭ ungurescŭ, în cea mai tristă stare, flămânḑĭ, desbrăcaţĭ şi cerşindŭ pe unde trecŭ, ca sĕ-şĭ pótă continua calea. Intrebŭ acuma pe patrioţii de monopolŭ, cum de nu-i petrecŭ şi acum cu stiudarde, musică şi banchete, precum i-au şi primitŭ?!

---

lui Iţigstein, Baruhfeld, Şloimberg ş. a. vecinicŭ *isvorŭ de patrioticéscă întărire şi de nemeşéscă sporire.*

După călduróse strîngerĭ de mână, între urărĭ de călĕtoria, întórcere şi revedere sĕnĕtósă, clopotulŭ gării suuă a treia óră şi trenulŭ porni. Era Mercurĭ séra, ḑi de postŭ, dér cu norocŭ.

* *

Şedêndŭ pe scaunŭ într'unŭ colţŭ alŭ cupeului începui a-mĭ ocupa gândirea cu făurirea programului nouei vieţĭ ce aveam s'o începŭ şi cu alcătuirea ordinei lucrărilorŭ, cu care sĕ-mĭ omorŭ timpulŭ în cele 132 de ḑile, cele mai multe ḑile lungĭ de vĕră, până tómna în Octomvre.

Fiindu-mĭ gândirea astfelŭ ocupată, nu băgasemŭ de sémă, că înoptase de multŭ şi că unulŭ din cei doi călĕtorĭ, carĭ erau cu mine în acelaşŭ cupeu, om înaltŭ, grasŭ şi grosŭ, se ghemuise pe o jămĕtate de scaunŭ. Mĕ trediră însĕ din gândurĭ gemetele ce le scotea elŭ nĭ somnŭ de câte-orĭ încerca sĕ se întindă, căcĭ n'avea locŭ, şi de câte orĭ voia sĕ se întórcă pe cealaltă parte, căcĭ nu putea. Din timpŭ în timpŭ, când simţia că i-a înţepenitŭ trupulŭ, se scula în picióre de pe scaunŭ şi somnurosŭ, cum era, cu ochii închişĭ, se mai întindea şi mai gemea de câte-va orĭ, apoi er se ghemuia pe jumĕtate scaunului, der întorsŭ pe cealaltă parte.

Celalaltŭ călĕtorŭ cetea şi dintr'o ţigară de foi ce o sugea mereu, o ţigară de celŭ mai mare calibru, scotea nisce vĕrtejurĭ de fumŭ, ce stau sĕ 'ntrécă vĕrtejurile ce eşiau din coşulŭ maşinei trenului. Abia ne mai vedeamŭ printre norii cei groşĭ de fumŭ ce umpluseseră cupeulŭ. Mĕ temeamŭ că, de va merge cu mine la Vaţŭ, afumatŭ ca o şuncă, voiu fi espusŭ *nenorocitei* întêmplărĭ d'a nu pute gusta *ospitalitatea* Vaţului, orĭ voi fi luatŭ chiar dreptŭ unŭ amăgitorŭ, pentru că în tescherea era scrisŭ, că sunt bălănegru orĭ ócheşŭ, ér nu fumăriu orĭ şuncaliu. In totŭ casulŭ s'ar fi părintescĭ nicitŭ *patriotica* intenţiune a *părintescei* ocărmuirĭ, a zelosului în *patriotismŭ frate* din Târgu-Mureşului şi a iubitorilorŭ de jertfe *fraţĭ patrioţĭ* cluşienĭ.

Dómne ferésce Vaţulŭ de întêmplare *rea!* îmĭ gândii, apoi îmĭ făcui cruce şi mĕ uitai în sînŭ, er ca sĕ 'nlăturŭ după putinţă, macarŭ în parte, pericululŭ, îmĭ lipii nasulŭ de marginea ferestrei cupeului, pe unde pătrundea înăuntru puţintelŭ aerŭ curatŭ, căcĭ ferésta nu o puteamŭ deschide, fiindŭ afară rĕcóre cum se cade.

* *

Cu chiu cu vai nóptea trecŭ. Ḑorii ḑilei mĕ găsiră tăcutŭ ghemŭ pe scaunŭ în colţulŭ cupeului, cu nasulŭ totŭ lipitŭ de ferestră, cu córdele gâtului înţepenite şi cu osele amorţite. Abia mĕ putui ridica în picióre, îmĭ frământai şi-mĭ trăsei de câteva orĭ córdele gâtului ca sĕ îmĭ potŭ întórce capulŭ, şi când aruncaiu o căutătură în cupeu, nu mai eram numai trei, ci şése. Mulţămii Tatălui cerescŭ, ca am scăpatŭ viu din tésculŭ şi fumăria cupeului; abia atuncĭ începui sĕ admirŭ înţelepciunea cu care Dumneḑeu şi-a plăsmuitŭ făpturile sale, făcêndŭ economiă cu volumulŭ unora din ele.

„Ia-ţĭ catrafusele, dă-te josŭ din cupeu şi măresce căile Vaţului!" îmĭ şopti o voce internă, care se vede că cufundase căile Vaţului cu ale Provedinţei, şi mĕ scoborii la staţia Apahida, ca sĕ îmĭ urmezŭ călĕtoria cu trenulŭ ce avea sĕ trécă p'acolo după améḑŭ.

Stefanŭ dela Vaţŭ.

(3)

Jocuri de petrecere.

Jocu „în focŭ" era totdeuna în optŭ: patru în gaură şi patru afară, şi în focŭ se jócă mai alesŭ băieţii. După ce se alegeau şi vedeau, care suntŭ în gaură şi care afară, cei din gaură se aşeḑau totŭ ca la „bătutele" în patru colţurĭ, fite-şĭ care în câte unŭ colţŭ, numai câtŭ la jocu în focŭ fiăcare din cei din gaură îşĭ lua locŭ într'o depărtare totŭ atâtŭ

Pôte că acum se rușineză de dênșii, findcă se reîntorcŭ pe josŭ, orĭ în trăsurĭ stricate, cai ce abia mergŭ, apoi flămêndĭ, desculțĭ și sdrențuițĭ; pre când atuncĭ întrau cu cai și trăsurĭ bune, bine nutrițĭ și cinstitŭ îmbrăcațĭ?! Der dreptŭ a dșisŭ cine-a dșisŭ, „că în focŭ se probeză aurulŭ și în nenorocire prietenulŭ“...

— *Bărgăuanulŭ* —

Dela tribunalŭ.

In dilele trecute s'a ținutŭ la tribunalulŭ din Brașovŭ pertractarea finală în procesul intentatŭ d-lui *Aurelŭ Munteanu*, candidatŭ de advocatŭ în locŭ, din causa *duelului* sĕu cu *Ugron Zoltan*.

După cetirea fasiunei martorilorŭ, carĭ au fostŭ presențĭ la schimbulu de vorbe, ce au pricinuitŭ acelŭ duelŭ și din care s'a constatatŭ, conformŭ adevĕrului, că causa duelului a fostŭ husarulŭ conte Petru Haller, șĭ-a ținutŭ procurorulŭ vorbirea sa de acusațiune accentuândŭ, că în favórea acusatului obvinŭ multe împrejurărĭ atenuante și numai acea împrejurare agravantă, că d-lŭ Munteanu a mai fostŭ odată trasŭ în cercetare și judecatŭ pentru duelŭ. Sentința acésta contra d-lui Munteanu neesecutându-se, procurorulŭ propune o pedépsă comulativă de 6 lunĭ închisóre de statŭ pentru ambele casurĭ.

După vorbirea de apĕrare a d-lui Aurelŭ Munteanu, retrăgêndu-se tribunalulŭ a decisŭ, că în casulŭ de față este a se mĕsura pedépsa comulativŭ și în urma acésta tribunalulŭ a dictatŭ pentru ambele casurĭ o pedépsă comulativă de 6 dile închisóre de statŭ. Procurorulŭ a insinuat recursŭ. Acusatulŭ n'a apelatŭ.

Intêmplărĭ diferite.

Urmările beției. In séra de 28 Maiu judecătoria r. de cercŭ din Betlenŭ era representată la birtulŭ de acolo prin diurnistulŭ sĕu Havadi și servitorulŭ de cancelariă Hollo. Șĭ-or fi petrecutŭ ei bine la olaltă, căcĭ din cârciumă nu se îndurară a eși până târdiu. Inainte de plecare însĕ avură puțină ne'nțelegere la olaltă, din ne'nțelegere urmà sfadă, din sfadă urmà bătaiă. Sticlele și paharele, pe carĭ le deșertară mai 'nainte cu atâta plăcere, acum începură a și-le arunca unulŭ altuia în capŭ. Lupta fu crâncenă. Hollo abia se mai putù têrî până la locuința sa, scăldatŭ în sânge. Inainte însĕ de a-șĭ mai vedé odată femeea și copii, cădù în drumŭ și murì imediatŭ avêndŭ tăieturĭ afunde în grumadĭ. Adversarulŭ victimei nefericite fù escortatŭ în arestŭ în Deșŭ. — Raportorulŭ, care ne comunică acésta întêmplare, dă espresiune temerei, ca nu cumva și casulŭ de față sĕ fiă o urmare a „culturei“ ce prin organele „patriotice“ a începutŭ a se străplânta din centre în provinciă.

Celŭ mai bĕtrânŭ măgaru din lume va fi fostŭ fără îndoială acela, care murì dilele trecute în Cromarth în etate de 106 anĭ. Blândulŭ dobitocŭ a dusŭ o viéță retrasă și fórte pacĭnică: nu e mirare der, decă până acum nu s'a prea vorbitŭ multŭ despre elŭ în lume. La mórtea lui încă nu s'a făcutŭ multă sfară în țeră, ci trecù din lume ca și o ființă ce n'a jucatŭ niciodată nicĭ un rolŭ. Familia din Cromarth, în a căreia proprietate se afla dobitoculŭ și cu a căruia strămoșĭ în tinerețea s'a trăì în cea mai bună înțelegere, îi făcù o înmormêntare strălucită.

Tergu de fete in Seghedinŭ. Frumósa copilă de 15 anĭ Koch Gizela lăsà pe vĕduva sa mamă în Canija, ér ea merse la Seghedinŭ, unde întrà în serviciulŭ unei familii de acolo. După câteva lunĭ de serviciu, în care timpŭ fata prin hărnicia și purtarea sa bună îșĭ câștigà iubirea stăpânilorŭ sĕi, nu mai voi sĕ rĕmână în serviciu, dicêndŭ că vré sĕ se întórcă la mamă-sa în Canija. Ea însĕ, după cum scrie „Szegedi Naplo,“ nu s'a întorsŭ la mamă-sa, ci dispărù fără a se sci nimicŭ de urma ei. Mama venì sĕ'șĭ caute fata în Seghedinŭ, der n'a aflat'o. Poliția pornì cercetare și în urmă se descoperì, că fata fù vêndută unui necunoscutŭ cu 120 fl. Atâta numai s'a pututŭ afla, că cineva cu esteriorŭ de femeeă luà fata de mână și o scóse din curte la uliță. Ce s'a alesŭ mai departe de ea nu se scie. Se scie însĕ atâta, că comerciulŭ cu fete nu e raritate în părțile acelea ale Ungariei.

Plugŭ de arșeu
după sistemulŭ carului de tovarŭ.

Prigorŭ (Carașŭ-Severinŭ), 20 Maiu 1888.

Sub acestŭ titlu s'a obținutŭ în dilele aceste brevetŭ pentru o învențiune nouă a d-lui *Ioanŭ Topanŭ*.

Atinsulu inventatorŭ susține, că s'ar puté aplica cu multŭ succesŭ la unŭ plugŭ de arșeu sistemulu invențiunei sale deja brevetate din anii precedențĭ sub numirea „caru de tovarŭ“ și formulându-șĭ în astă privință principiile sale în scrisŭ și aste principii, supunêndu-le censurării comisiei technice dela locurile competente, i s'a acordatŭ din partea ambelorŭ ministerii brevetulŭ recerutu.

Plugulŭ de arșeu este adusŭ în lucrare săpătóre cu forța a doi lucrătorĭ prin o mașină internă, der se póte acestŭ plugŭ de arșeu construi și cu forța aburului sĕu chiar cu a vitelorŭ trăgĕtóre. Adâncimea săpării câtŭ și grosimea glielorŭ se póte regula după placŭ cu ajutorulŭ unei chiei; capacitatea lucrătóre este cu multŭ mai avantagiósă decâtŭ a plugurilorŭ de adĭ cu 2—3 sĕu 4 féră, căcĭ partea aplicării arșeilorŭ — după placŭ — se póte construi pentru mai puține orĭ mai multe arșeie, devenindŭ prin asta îngustă sĕu mai lată partea dricului cu arșeie, și așa și terenulŭ sĕu loculŭ de aratŭ va fi mai îngustŭ sĕu mai latŭ după numĕrulŭ arșeielorŭ. Apoi se póte construi în mărime după tótă trebuința, prin urmare se póte construi și pentru posesorĭ mai micĭ de pămêntŭ, și astă jurstare este de unŭ avantagiu de mare valóre pentru plugarii de rêndŭ.

Nu sunt autorisatŭ a face astă comunicare din ambițiunea respectivului inventatorŭ, ci vinŭ a o face asta cunoscută ca pe o lucrare de mare interesŭ pentru agricultorĭ purŭ numai din îndemnulŭ adevĕrului, cu atâta mai tare, căcĭ fiindŭ acésta lucrare aprețiată de bărbații de specialitate, nu încape nicĭ o îndoială, că invențiunea din cestiune este de-o mare însemnătate, și ar fi de doritŭ ca în scurtŭ timpŭ sĕ se pună în aplicare, ca așa și în practică sĕ se pótă vedé aplicabilitatea ei, la care casŭ ar fi unŭ triumfŭ pentru lumea agricolă.

Teodorŭ Câmpianu, preotŭ.

Comerciu și industriă.

După publicațiunile biuroului de statistică din Atena, comerciulŭ generalŭ alŭ Greciei în anulŭ trecutŭ a fostŭ de 269.000.000 lei, din carĭ 144.700.000 la importațiunĭ și 124.300.000 la exportațiunĭ.

La importațiunĭ figureză în prima liniă cerealele cu peste 50 milióne de francĭ. Acéstă cifră s'a măritŭ în anii din urmă, de când Grecii au începutŭ sĕ înlocuiască cultura grâului și a porumbului cu cultura stafidelorŭ, a tutunului și a viței de vie, care suntŭ mai rentabile.

Primulŭ locŭ în comerciulŭ grecescŭ îlŭ ocupă Englitera, apoi urmeză Rusia, Franța și Austro-Ungaria. Rusia îi trimete cereale și vite în valóre de 38 milióne. Decĭ decă România s'ar interesa mai de apróре de desfacerea cerealelorŭ sale în Grecia, ar avé sĕ concureze mai întâi cu imperiulŭ moscovitŭ. Pentru anulŭ 1886 comerciulŭ României cu Grecia a fostŭ de 6.100.008 fr., din carĭ 3.400.000 fr. la importulu României și 2.700.000 la exportŭ.

* *
*

Comercianții de vinurĭ din Petersburgŭ au adresatŭ guvernului imperialŭ o petițiune, prin care cerŭ sĕ se ia mĕsurĭ eficace spre a se opri importarea crescêndă din Germania a vinurilorŭ prefăcute de șampaniă purtândŭ etichete false franțuzeșcĭ. Dintr'o cercetare făcută de curêndŭ resultă, că Germania posedă acuma *mai multŭ de o sută fabrice de șampaniă franțuzească*, ce se exportă mai ales în Rusia. Comercianții din Petersburgŭ cerŭ numai decâtŭ ca guvernulŭ imperialŭ sĕ ordone a se aplica la granița rusescă, pe banderolele vămei, unŭ timbru care sĕ arate originia expedițiunei după foile de drumŭ, ceea ce va aduce marĭ stânjinirĭ comerțului falsificatorilorŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Berlinŭ, 6 Iunie. — Retragerea ministrului Puttkammer se consideră ca în principiu hotărîtă. Biroulŭ „Wolf“ anunță, că sgomotele despre o crisă a cabinetului nu suntŭ fundate.

Parisŭ, 6 Iunie. — Foile republicane constată unanimŭ nesuccesulŭ lui Boulanger.

Petersburgŭ, 6 Iunie. — „Petersburgja Viedomosti“ vorbindŭ de faimele, carĭ voiescŭ sĕ scie, că *Austro-Ungaria* se pregătesce a adresa Rusiei o *întrebare din causa* înarmărilorŭ rusescĭ, dșice, că celŭ mai potrivitŭ *rĕspunsŭ* alŭ *Rusiei* la unŭ asemenea pasŭ va fi, ca *sĕ trimetă câteva corpurĭ de armată la granița Galiției*.

Situațiunea în genere este fórte seriósă, mai alesŭ în urma *bólei împĕratului Germaniei*, care *îlŭ împedecă de a'șĭ realisa intențiunile pacĭnice*.

Logodnă.

D-lŭ medicŭ din Blașiu, Dr. *Alesandru Popŭ*, s'a logoditŭ cu d-ra *Camilla Nistorŭ*.

Felicitările nóstre!

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 6 Iunie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.44	Vend.	8.46
Argintŭ românescu .	„	8.40	„	8.44
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.88	„	5.90
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	107.—	„	108.—
Discontulu		6½—8% pe anu.		

Cursulŭ la bursa de Viena
din 5 Iunie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	98.55
Renta de hârtiă 5%	86.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	95.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.20
Bonurĭ rurale ungare	105.30
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatu-Timișu . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75
Bonurĭ rurale transilvane	104.80
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.—
Imprumutulŭ cu premiulu ungurescu	123.80
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	123.60
Renta de hârtiă austriacă	79.20
Renta de argintŭ austriacă	80.55
Renta de aurŭ austriacă	109.70
Losurĭ din 1860	136.75
Acțiunile băncei austro-ungare . .	865.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	284.75
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	286.90
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.94
Napoleon-d'orĭ	10.01
Mărcĭ 100 împ. germane	61.92½
Londra 10 Livres sterlinge	126.95

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

de mare și de celŭ dintr'o parte ca și de celŭ din cealaltă parte. Cei de afară se dicea că suntŭ în focŭ și sta în locu din mijlocŭ, cuprinsŭ între cei patru din gaură. Ei nu stau în locŭ, ci umbla de colo până colo de se feriau de pilă, pentru-că cei din gaură mai întâiu trebuiau sĕ plimbe pila pe rêndŭ dela unu la altu de numĕrau până la patru și ajungea pila ér la celŭ de unde pornise; de aci în colo o plimbau cum le venia mai bine: orĭ o da la unu din cei de lângă elŭ, orĭ o da la unu din colțu celălaltŭ; alte-orĭ numai se făcea că o dă de înșelau pe cei din focŭ. Și când le venia bine și cine scia sĕ nimerescă mai bine, când ajungea pila la elŭ, da cu ea în unu din cei din focŭ și decă nu-lŭ lovea atuncĭ celŭ ce dase nu mai juca, așa era jocu; éră decă lovia pe care-va din focŭ, atuncĭ toțĭ cei din gaură o luau la fugă care încătrău, éră celŭ din focŭ, celŭ lovitŭ, apuca pila și da după ei în care-i venia mai bine, și de putea nimeri pe cineva, celŭ nimeritŭ nu mai juca, că se dicea că e „tăiatŭ“, ér de nu lovea pe nimenĭ, atuncĭ nu mai jucau cu elŭ, că se dicea că e „cădutŭ“. Totŭ așa mergea jocu de se împuțina de o parte orĭ de alta până nu mai rĕmânea nicĭ unu, de se începea jocu din nou, și aceia, carĭ nu mai rĕmăsese la nimenĭ, aceia erau în focŭ. Uneorĭ cei din gaură îi țineau pe ceilalțĭ în focŭ câte mai multe jocurĭ: alte orĭ dela jocu întâiu perdeau unu câte unu, orĭ că nu loviau când dau, orĭ că erau lovițĭ când fugeau. Când în gaură mai rĕmăsese numai doi atuncĭ unu se aședa într'unŭ colțŭ și celălaltŭ în celălaltŭ colțŭ, de plimbau pila dela unu la altu; când în gaură nu mai rĕmânea de câtŭ unu, atuncĭ acela nu mai avea cu cine sĕ mai plimbe pila și étă ce făcea: lua pila și începea sĕ se plimbe elŭ dela o gaură la alta și pe când fugea așa, sălta mereu pila de cum o ținea în mână, și după ce fugea odată orĭ de mai multe orĭ dela unŭ locŭ la altu, când îi venia bine și-i prinsese pe cei din focŭ apróре de elŭ, da, și decă da fugia și celŭ lovitŭ trebuia sĕ ia pila și sĕ arunce după elŭ. Uneorĭ unu singurŭ isbutia sĕ taiă pe toțĭ și după ce-i tăia pe toțĭ jocu se începea din nou. Pentru cei din gaură era regulă când vrea sĕ lovescă cu pila pe cei din focŭ, că „nu se prindea“, „nu mergea“, decă nu da dela locŭ; totŭ așa și cu cei din focŭ când da cu pila în ceilalțĭ, nu trebuia sĕ alerge multŭ după ei, ci sĕ dea de acolo de unde rădicase pila dela pămêntŭ, orĭ decă vrea, putea se vină până în focŭ, de căduse pila în altă parte.

Jocu în „găurele“ se juca totŭ de băețĭ. Se făcea în pămêntŭ atâtea găurele una lângă alta și în liniă dréptă, câțĭ inșĭ erau, și le făcea așa de marĭ ca sĕ încapă pila în ele. Fite-șĭ care îșĭ alegea câte una din ele de dicea: „asta e a mea“, și șĭ-o ținea în minte; éră cei ce-șĭ alesese la margine aveau sĕ plimbe pila peste găurele încóce și în colo și ei da așa ca sĕ se oprescă într'una din ele. Atuncĭ toțĭ ceilalțĭ fugea, afară de acela, la care oprise pila; elŭ o lua iute și da sĕ lovescă pe unu din ceilalțĭ; celŭ lovitŭ éră lovia pe altu și așa mai departe. Cine da și nu nimerea, trebuia sĕ-șĭ pună în gaură o petricică și atuncĭ éră se plimba pila de se oprea éră la unu orĭ la altu și totŭ așa mai departe. Cine făcea atâtea petricele până la câte se învoise, șese, optŭ orĭ mai mai multe, acela trebuia sĕ stea la unŭ didŭ orĭ la unŭ stoborŭ (ulucĭ) și fite-șĭ care din ceilalțĭ avea dreptŭ sĕ dea în elŭ de trei orĭ cu pila. Unii îlŭ nimereau, alții nu-lŭ nimereau, că se ferea și elŭ, și după ce da toțĭ de câte trei orĭ, se scotea petricelele din tóte găurelele și jocu se începea din nou.

„De-a usele“ *) se jucau mai alesŭ fetele, zăblăicuțe până la 14, 15 anĭ, și fete marĭ de pe la 15 anĭ în susŭ, și era mai totŭ așa ca și „de-a briciu“ numai că în locŭ de briciu era pilă.

(Va urma.)

*) Comp. Ispirescu: Joculu de-a cărămidora.

Nr. 5539 ex 1888.

CONCURS.

La spitalulŭ civilŭ din locŭ cu începerea provêḑutŭ dela 1 Iulie a. c. cu dreptulŭ de publicitate, suntŭ de a se ocupa pentru durata unui serviţiu de probă de unŭ anŭ următórele posturĭ:

Postul unui administratorŭ împreunatŭ cu unŭ salarŭ anualŭ de 600 fl., locuinţă în spitalulŭ civilŭ şi 20 metri cubicĭ lemnŭ de fagŭ;

postulŭ unui controlorŭ cu unŭ salarŭ anualŭ de 500 fl. şi 150 fl. banĭ de locuinţă.

Competenţii pentru unulŭ din aceste posturĭ au sĕ-şĭ aşternă la subscrisulŭ magistratŭ, celŭ multŭ până în 15 Iunie a. c. 12 óre, înainte de prâḑŭ, petiţiunile provêḑute cu documentele, că cunoscŭ în vorbire şi în scrisŭ cele 3 limbĭ ale patrieĭ, că suntŭ exerciaţĭ în specialitatea de comptabilitate şi că suntŭ în stare a depune o cauţiune egală salariului de unŭ anŭ.

Braşovŭ, 1 Iunie 1888.

11—3,3 **Magistratulŭ orăşenescŭ.**

Nr. 2476 ex 1888.

Publicaţiune

12,3—1

referitóre la următórele mĕsurărĭ de dare:

În puterea §§. 16 şi 18. ai art. de lege 44 din 1883, se aduce la cunoscinţă publică, cumcă conspectele mĕsurărei dărei pro 1888, trimise de inclitulŭ inspectorŭ reg. de dare, şi anume:

1). Conspectulŭ repartiunei dărei de pămêntŭ dela toţĭ posesorii de pămêntŭ;

2). Conspectele de mĕsurare, conţinêndŭ darea după chiria de casă şi darea după classele de casă;

3). Conspectele mĕsurărei dărei de agonisitŭ de clasa I, II, conţinêndŭ darea pentru servitorulŭ supusŭ dărei, darea pentru meseriaşĭ fără calfe, darea diurniştilorŭ etc; mai departe conspectele dărei posesorilorŭ de casă şi de pămêntŭ de a II classă;

4). Conspectele asupra dărei de agonisitŭ de a III classă statorite, conformŭ art. de lege 44 din 1883. §. 11, dinpreună cu arunculŭ generalŭ asupra dărei de venitŭ pe durata de 3 anĭ pentru industriaşĭ, meseriaşĭ, neguţĕtorĭ etc. etc.

5). Conspectele mĕsurărei dărei de agonisitŭ de a IV classă, conţinêndŭ funcţionarĭ cu unŭ salariu anual, séu cu plată, séu acei carĭ capetă o pensiune séu gratificaţiune; mai departe: amploiaţii şi servitorii de statŭ, municipalĭ, comunalĭ şi privaţĭ etc. etc.

6). Conspectele mĕsurăreĭ aruncului generalŭ a dărei de venit după darea de casă şi cea de pămêntŭ;

7). Conspectele de mĕsurare, conţinêndŭ darea după cametele dela capitale şi darea după rente: — se află la subscrisulŭ oficiolatŭ în decursŭ *de 8 ḑile, adecă din: 9—16 Iunie a. c. înainte de prânḑŭ dela 8—12 óre şi după prânḑŭ dela 3—5 óre,* spre examinare din partea fiecărui.

În contra dărei statorie în aceste conspecte de mĕsurare se potŭ aşterne eventualele recurse adressate către inclitulŭ comitetŭ administrativŭ, la subscrisulŭ magistratŭ, şi anume:

1). Recursele din partea acelorŭ supuşĭ dărei, carĭ în decursulŭ anului trecutŭ au fostŭ supuşĭ uneia din speciele amintite de dare, — au ca sĕ se aştérnă în decursŭ *de 15 ḑile i. e. până inclusive 24 Iunie.*

2). Recursele din partea acelorŭ, carĭ pentru prima óră se supună în anulŭ acesta uneia din speciile amintite de dare, — au ca sĕ se aştérnă în decursŭ *de 15 ḑile, începêndŭ cu ḑiua inducerei dărei lorŭ* în libelulŭ pentru solvirea dărei.

Recursele aşternute după terminele amintite se respingŭ ca recurse întârḑiatŭ aşternute.

Spre scopulŭ prescrierei dărei se provócă tóte partidele supuse dărei, ca fără întârḑiere sĕ se presenteze la subscrisulŭ oficiolatŭ cu libelele pentru solvirea dărei.

Braşovŭ, 2 Iunie 1888. **Oficiulŭ orăşenescŭ de dare.**

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.